

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quid sit reprobatio Dei, & in quibus consideretur: & quis sit
prædestinationis effectus. D

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

*Solutio in
qua vellet
magis alios
audire quā
docere.*

de præscientia similit̄ posse moueri quæstionem. Ideoq; tam hic quam ibi vnā facimus responsionem, dicētes, determinādum fore illud, cui innititur tota hæc quæstio, scilicet, impossibile est alterum istorum non esse, scilicet, quin iste modo sit prædestinatus: ab æterno enim iste prædestinatus est. Distinguedum enim est cum ait: Iste non potest modo non esse prædestinatus: vel non potest eo modo esse quin sit prædestinatus: hoc enim cōiunctim vel disiunctim intelligi potest. Non enim potest esse vt ab æterno sit prædestinatus, & modo non sit prædestinatus: nec potest esse simul vt sit prædestinatus, & non sit prædestinatus: sed tamen potuit esse ab æterno quod non esset prædestinatus, & potuit ab æterno non esse prædestinatus. Et sicut ab æterno Deus potuit eum non prædestinare, ita conceditur à quibusdam, quod & modo potest Deus eum non prædestinasse ab æterno, ergo potest Deus nō prædestinasse eum: ergo potest iste non fuisse prædestinatus, si vero non fuisset prædestinatus, nec modo esset prædestinatus: ergo modo potest non esse prædestinatus: ita & de præscientia & de præscitis dicunt: quod in actibus vel in operationibus Dei & hominum nullatenus concedunt. Ex quo enim aliquid factum est vel dictum, non concedunt quod possit non esse vel fuisse: immō impossibile est non esse, vel non fuisse, quod factum est, vel dictum: referentes possibilitatem vel impossibilitatem ad naturam rei existentis. Cum vero de præscientia vel prædestinatione Dei agitur, possibilitas vel impossibilitas ad potentiam Dei refertur, quæ semper eadem fuit & est: quia prædestinatio, præscientia, potentia, vnum in Deo est.

*Glossa ad
maria ad il-
lud, quos*

Quid sit reprobatio Dei, & in quibus consideretur, & quis sit prædestinationis effectus.

Cūq; prædestinatio sit gratiæ præparatio, id est, diuina electio qua elegit quos voluit ante mūdi

constitutionē, vt ait Apostolus: Reprobatio econ-
 uerso intelligēda est præscientia iniquitatis quo-
 rundam, & præparatio damnationis eorundem.
 Sicut enim prædestinationis effect⁹ illa gratia est,
 qua in præsentī iustificamur, atq; ad rectē viuen-
 dum, & in bono perseverandum adiunamur, & il-
 la qua in futuro beatificamur, ita reprobatio Dei,
 qua ab æternō non eligendo, quosdam repro-
 bavit, secundum duo consideratur: quorum alte-
 rum præscit & non præparat, id est, iniquitatem:
 alterum præscit & præparat, scil. æternā pœnam.
 Vnde Aug. ad Prosperū & Hilarium. Hæc, inquit,
 regulā incōcussē tenēda est, peccatores in pecca-
 tis præscitos esse, nō preparatos, pœnam autē esse
 præparatā. Præparauit. n. De⁹, vt ait August. in l. de
 Bono perseverantiæ, in præsciētia suā quibus vo-
 luit bona suā: & quibuscūq; donat, proculdubio se
 donaturum esse præsciuit. Præparauit etiam De⁹,
 vt ait Fulgētius, malis ignē æternum: illis vtiq;
 quos iuste præparauerit ad luēda supplicia, nec
 tamen præparauit ad faciēda peccatā. Præpara-
 uit. n. Deus q; diuina æquitas redderet, nō q; hu-
 mana iniquitas admitteret, Nō. n. sicut prepara-
 uit sanctos ad iustitiā percipiendā, sic preparauit
 iniquos ad iustitiā amittēdā: quia prauitatis præ-
 parator nūquā fuit. Sicut ergo prædestinatio Dei
 proprie est præscientia & præparatio beneficiorū
 Dei, quibus certissime liberantur quicunq; libe-
 rantur: ita reprobatio Dei est præscientia malitiæ in
 quibusdam non finiendæ, & præparatio pœnæ nō
 terminādæ. Et sicut prædestinationis effect⁹ est grā-
 tiæ appositio, ita reprobationis æternæ quodāmo-
 do effect⁹ esse videtur obduratio. Nec obdurat De⁹
 vt ait Aug. ad Sixtū. impartiedo malitiā, sed nō im-
 partiedo gratiā, sicut nec digni sūt. Quib. n. nō im-
 partitur, nec digni sūt, nec merētur: poti⁹ vt nō
 impartiat, hos digni sūt, hos merētur. Vnde A-
 postolus

præscit
 prædestina-
 uit, Rom. 8.

Ad princi-
 piū c. 10. in
 tom. 7. Ful-
 gent. ad Mi-
 nimum post
 medium &
 Glossa ordi-
 naria.
 Rom. 6.
 Ibidem in
 ferius.

Aug. in lib²
 de Bono per-
 seuerantia.
 Glossa ordi-
 naria c. 14.
 & cap. 8. ad
 Rom.

Tom. epist²
 105. ante
 medietatē.

postolus

*Rom. 9. c.**Lib. 1. to 4.**quæst. 2. l.**1. post modum.**Rom. 11. d.*

stolus ait, Cuius vult miseretur Deus, & quem vult indurat: misericordiam appellans prædestinationem, & præcipue prædestinationis effectum, id est, gratiæ appositionem, obdurationem vero, gratiæ priuationem. Non enim, vt ait Aug. ad Simpli. intelligendum est, quod Deus ita induret, quasi quenquam peccare cogat: sed tamen quibusdam peccatoribus misericordiam iustificationis suæ non largitur, & ob hoc eos indurare dicitur, quia non eorum miseretur quibus gratiam non præbendam esse æquitate occultissimâ, & ab humanis sensibus remotissimâ, iudicat: quam non aperit, sed miratur Apost. dicens, O altitudo diuitiarum sapientiæ & scientiæ Dei.

UTRUM ALIQUOD SIT MERITUM
obdurationis & misericordiæ.

DISTINCT. XLI.

SI autem quærimus meritum obdurationis & misericordiæ. Obdurationis meritum inuenimus, misericordiæ autem meritum non inuenimus: quia nullum est misericordiæ meritum ne gratia euacuetur, si non gratis donetur, sed meritis redditur: miseretur itaque secundum gratiam, quæ gratis datur: obdurat autem secundum iudicium, quod meritis redditur: vnde datur intelligi vt sicut reprobatio Dei est nolle misereri: ita obduratio Dei sit non misereri: vt non ab illo irrogetur aliquid quo sit homo deterior: sed tantum quo sit melior non erogetur. Ex his aperte ostenditur quid misericordiæ, quid obdurationem intellexerit Apostolus, & quia misericordia nullum aduocat meritum, obduratio vero non est sine merito & misericordiæ verbo. Hic accipitur prædestinatio, & præcipue prædestinationis effectus: obdurationis vero non ipsa Dei æterna reprobatio, quia eius nullum est meritum, sed gratiæ subtractio, quæ quodammodo est reprobatio.

*Ex Aug. in
Rom. 4. l. ad
Simpli. 1.
Rom. 9. c.*